

T.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Székesfehérvári Törvényszék (8002 Székesfehérvár, Pf. 251., fax: 06-22-534-036) útján

Ügyfél:

(születési hely és idő: [REDACTED])

anya neve: [REDACTED]

Képviselő: Dr. Palotás Csongor Ügyvédi Iroda ([REDACTED]) (1082 Budapest, [REDACTED])

Ügyszámok:

- 1) Székesfehérvári Törvényszék (elsőfokú ügyszám: P.20.077/2016/7)
- 2) Fővárosi Ítéltábla (másodfokú ügyszám: 5.Pf.20.689/2016/6)
- 3) Kúria (felülvizsgálati ügyszám: Pfv.IV.20.601/2017/5)

Tárgy: alkotmányjogi panasz az Abtv.26.§ (1) bekezdése és az Abtv.27.§-a alapján

Tisztelt Alkotmánybíróság!

[REDACTED] indítványozó 1. számon mellékelt ügyvédi meghatalmazással igazolt védőjeként az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 26. § (1) bekezdése alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő:

- 1) Az Abtv. 26.§ (1) bekezdése alapján kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 136. § (2) bekezdésének és a Pp. 136/A.§ (1) bekezdésének alaptörvény-ellenességét, és annak alkalmazását zárja ki.
- 2) Az Abtv. 27. §-a alapján kérem továbbá a T. Alkotmánybíróságtól annak megállapítását, hogy a Kúria Pfv.IV.20.601/2017/5 számú ítélete az ügyfelem, mint indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és azt (a Kúria Pfv.IV.20.601/2017/5 számú ítéletét) az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

[REDACTED] lakcím: [REDACTED] mint az 68.P.21.139/2012 számon folyt per (továbbiakban: alapper) felperese, jogi képviselője útján 2012.03.19-én - a tárgydíőszakban hatályos, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (régı Ptk.) 75.§ (1)-(2) bekezdéseire, a régı Ptk. 76.§-ára, a régı Ptk. 78.§ (1)-(2) bekezdéseire, a régı Ptk. 80.§ (2) bekezdésére, a régı Ptk. 81.§ (1) bekezdésére, a régı Ptk. 84.§ (1) bekezdésére, a régı

Figyelemmel tehát a Pp. 101.§ (1) bekezdésére, és az alapper felperesének ezirányú kérelmére, valamint a Pp. 102.§ (1) bekezdésében és a Pp. 102.§ (5) bekezdésében írt eljárási követelményekre, illetve ezen eljárási cselekmények időszükségletére, a Fővárosi Törvényszéknek - az egyébként is jogellenesen kitűzött - 2012.10.30-i tárgyalást, ügyfelem hirdetményi idézésével egyidejűleg, el kellett volna halasztania.

Az alapper felperesének hivatalból elrendelt személyes meghallgatását indoklás nélkül mellőzve, és így a Pp. 136.§ (4) bekezdésének első mondatában foglalt előírást megszegve, a Fővárosi Törvényszék a 2012.10.30-án tartott első tárgyaláson 68.P.21.139/2012/8. számon az ügyfelemmel szemben bírósági meghagyást bocsátott ki úgy, hogy a Pp. 136.§ (3) bekezdésének előírását megszegve, a Fővárosi Törvényszék a bírósági meghagyásban nem utalt arra, hogy a jogerős bírósági meghagyásnak ugyanaz a hatálya, mint az ítéletnek.

A bírósági meghagyást a Fővárosi Törvényszék - a korábban hozott 3. számú idéző végzéstől, és a 4. számú ideiglenes intézkedés elutasításáról szóló végzéstől eltérően - a felperes által a 2012.10.30-i tárgyaláson bejelentett, immáron helyes alperesi címre küldött meg. A bírósági meghagyásra nézve a kézbesítési vélelem a 68.P.21.139/2012/8-I. számú végzésből kitűnően 2012.12.04-én állt be. A 2013.01.10-én kelt, 68.P.21.139/2012/9. számú végzésével a Fővárosi Törvényszék megállapította, hogy a 8. számú tárgyalási jegyzőkönyvbe foglalt bírósági meghagyás 2013.01.03-án jogerőre emelkedett.

A fent írt jogorvoslati eljárások lefolytatását követően (illetve a perújítási eljárásokkal részben párhuzamosan) 2015. november 12-én kelt keresetlevellel a Fővárosi Törvényszék, mint alperes ellen az alapper vonatkozásában, a Pp. 2.§ (1) és (3) bekezdése és a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (új Ptk.) 2:52 §-a alapján - a per tisztességes lefolytatásának és a per ésszerű időn belül való befejezése követelményének megszegése, illetve a peres fél erre irányuló jogainak sérelme miatt - pert indítottam.

Keresetemet arra alapítottam, hogy a bírósági meghagyás kibocsátásának egyetlen törvényi előfeltétele sem forgott fenn, éppen ezért a bírósági meghagyás (a Fővárosi Törvényszék illetékességi területén kívülre történő) kibocsátása jogszabálysértő volt, hiszen - (1) a Fővárosi Törvényszék illetékességének hiányán, és (2) a keresetlevél áttételének törvénysértő elmulasztásán túlmenően - ügyfelem vonatkozásában sem (3) a tárgyalási idézés, sem (4) a keresetlevél szabályszerű kézbesítése mind a mai napig nem történt meg, azaz (5) ügyfelem vonatkozásában a perindítás hatálya nem állt be, továbbá (6) a Fővárosi Törvényszék a felpereshez intézett nyilatkozattételi felhívásával ellenmondásba kerülve, jogellenesen figyelmen kívül hagyta a felperesnek az ügyfelem hirdetményi idézésére irányuló kérelmét, így (7) ugyancsak elmaradt ügyfelem alperesi jogaira és kötelezettségeire vonatkozó kötelező figyelmeztetés, tehát (8) ügyfelem neki fel nem róhatóan, objektíve akadályozva volt abban, hogy a felperesi kereset tartalmát megismerje, (9) a per első tárgyalásán megjelenjen és/vagy a felperesi keresettel szemben (írásbeli) védekezést terjesszen elő, továbbá (10) az alapper felperese - az ideiglenes intézkedés iránti kérelem elutasítása elleni fellebbezését elkésztetten visszavonva - a tárgyalási jegyzőkönyvből megállapíthatóan nem is kérte bírósági meghagyás kibocsátását, amely (11) a Pp. idevágó rendelkezése ellenére nem tartalmazott utalást arra, hogy a bírósági meghagyás ítéleti hatályú.

A Fővárosi Ítéltábla által a per lefolytatására kijelölt Székesfehérvári Törvényszék a 2016.04.04. napján kihirdetett, 10.P.20.077/2016/7. számú - a Fővárosi Ítéltábla

5.Pf.20.689/2016/6 számú jogerős ítéletével helybenhagyott, majd a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv.IV.20.601/2017/5 számú (2018.03.07-én kelt ítéletével hatályában fenntartott – elsőfokú ítéletében a keresetet elutasította, azonban a tisztességes eljárás követelményében megtartásával kapcsolatban az alábbi összefoglaló jellegű megállapítást tette:

„A Bíróság álláspontja szerint az alperes a 2012. október 30-ai tárgyalás megtartásával és a tárgyalásra szóló idézés szabályszerűsége megállapításával jogsértést követett el.”

Ezen túlmenően – a fenti általános megállapítást részletesen kifejtve és alátámasztva – a Székesfehérvári Törvényszék a következő állításokat fogalmazta meg:

1. "A bíróság a 2012. október 30-ai tárgyaláson értesült arról, hogy az alapper alperesének a címe már az alapperben benyújtott keresetlevél benyújtását megelőzően, 2010. november 25-től [REDAKT] volt. Ezt a tény az alapper felperese a bíróság tudomására hozta és igazolta is a KEKKH által kiadott irattal. A bíróságnak ezt bejelentett tény olyan bizonyítéknak kellett volna tekinteni, amely megdönti az a korábban felállított kézbesítési vélelmet, miszerint az alapper alperesének a tárgyalásra szóló idézés kézbesítése szabályszerű volt a [REDAKT] [REDAKT] [REDAKT] szám alatti címen. Az alapper bírósága ezen tények ismeretében nem állapíthatta volna meg, hogy az alapper alperese idézése szabályszerű, hiszen a Pp. 99. § (2) bekezdése alapján a felperes bizonyítékot szolgáltatott arra, hogy az alapper alperese nem a korábban megjelölt címen lakik és a lakcímváltozás nem a peres eljárás időtartama alatt, hanem azt megelőzően bekövetkezett."
2. "A 2012. október 30-ai tárgyalásról készült 8. sorszámú jegyzőkönyv a felperesnek a bírósági meghagyás kibocsátása iránti kérelmet nem rögzítette, így nem állapítható meg, hogy a felperes ténylegesen előterjesztett-e ilyen kérelmet. A jegyzőkönyv kijavítása, illetve kiegészítése iránt pedig az alapper felperese kérelmet nem terjesztett elő. Az a jegyzőkönyvi nyilatkozat, mely összefoglalóan tartalmazza a felperes kereseti kérelmét, nem tekinthető bírósági meghagyás kibocsátása iránti kérelemnek."
3. "A Pp. 117. § (1) illetve (2) bekezdés b) pontjából következően, amennyiben a felperes részéről a bírósági meghagyás kibocsátása iránti kérelem elhangzott, azt a jegyzőkönyvnek tartalmaznia kellene. Amennyiben a tárgyaláson ilyen kérelem elhangzott, de azt a jegyzőkönyv nem tartalmazza, a jegyzőkönyv kiegészítését kérhette volna."
4. "Tényként állapítható meg ugyanakkor, hogy a jegyzőkönyv kiegészítését a felperes nem kérte, a bíróság hivatalból nem egészítette ki a jegyzőkönyvet és a jelenleg is rendelkezésre álló alapper 8. sorszámú jegyzőkönyve a bírósági meghagyás kibocsátása iránti felperesi kérelmet nem rögzítette. A felperesi kérelem hiányában pedig a bírósági meghagyás kibocsátásának a Pp. 136. § (2) bekezdése szerinti feltétele nem áll fenn."
5. "A Pp. 136. § (3) bekezdése rögzíti, hogy a bírósági meghagyásnak mit kell tartalmaznia, többek között utalnia kell arra, hogy a jogerős bírósági meghagyásnak ugyanaz a hatálya, mint az ítéletnek."

A Fővárosi Törvényszék ellen sérelemdíj megfizetésére indított perben a Fővárosi Ítéltábla a 2016. október 18-ai keltezésű, 5.Pf.20.689/2016/6/II. számú jogerős ítéletében az alábbiakat rögzítette a Fővárosi Törvényszék, mint alperes vonatkozásában (aki nevében az alapperben [REDAKT] § járt el), szó szerint idézve:

„Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az alperes által lefolytatott alapeljárásban történt eljárási szabálysértések a felperes tisztességes eljáráshoz való jogát sértették.”

A peres ügyben eljáró bíróságok a fenti megállapítások ellenére azon az alapon utasították el a keresetet, hogy az egyébként nem vitatottan jogszabálysértő módon kiállított bírósági meghagyással szemben ügyfelem az adott határidőn belül nem élt ellentmondással, ami pedig a nem vagyoni kártérítés (sérelemdíj) iránti igény érvényesíthetőségét a Pp. alapján kizárja annak ellenére, hogy a bírósági meghagyást kibocsátó bíróság a bírósági meghagyást megelőző eljárásból az ügyfelemet jogellenesen kizárta.

A keresettel érvényesített nemvagyoni kártérítés (sérelemdíj) iránti igény összege 5.000.000,- Ft volt, amit kényszerűségből a fellebbezésben 2.500.000,-Ft-ra, míg a felülvizsgálati kérelemben 1.000.000,-Ft-ra csökkentettük, ugyanis a megelőző jogorvoslati eljárások kedvezőtlen elbírálásából - mint utóbb kiderült, alappal - arra következtettünk, hogy a keresetünk véglegesen elutasításra kerül. A kereseti követelés összecszerűsége (pertárgyérték) azért lényeges körülmény, mert a fizetendő bírósági illeték az egymást követő eljárási szakaszokban folyamatosan növekszik (kereseti illeték a pertárgyérték 6%-a, míg a fellebbezési illeték, majd a felülvizsgálati illeték a pertárgyérték 8%-ára, illetve 10%-ára emelkedik), amit a pereszes félnek a Nemzeti Adó- és Vámhivatal felhívására az Állam részére a jogerős ítélet kihirdetése után meg kell fizetnie.

Jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A Fővárosi Ítéltábla 5.Pf.20.689/2016/6/II. számú - a Székesfehérvári Törvényszék P.20.077/2016/7. számú elsőfokú ítéletét helyben hagyó - jogerős ítélete elleni felülvizsgálati kérelmemet a Kúria Pfv.IV.20.601/2017/5 számú (2018.03.07-én kihirdetett) ítéletével elutasította. E kúriai ítéletet az indítványozó, mint felperes jogi képviselőjében 2018.05.07. napján vettem kézhez.

Alkotmányjogi panasz benyújtására nyitva álló határidő megtartása

A Kúria Pfv.IV.20.601/2017/5 számú ítéletét az indítványozó, mint felperes jogi képviselőjében 2018.05.07. napján vettem kézhez, így az Abtv. 30.§ (1) bekezdésében írt 60 napos benyújtási határidő a jelen alkotmányjogi panasz mai napon történő postázására tekintettel megtartásra került.

Indítványozó érintettségének igazolása

Az indítványozó a jelen alkotmányjogi panasszal érintett bírósági eljárásban felperesi jogállásban volt érdekelt, így ügyfelem indítványozási joga közvetlen érintettsége folytán fennáll.

Alaptörvényellenes jogszabály alkalmazása

A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság - az első-és másodfokú bíróság álláspontjával lényegében egyetértve - a Pp. 2.§ (1) és (3) bekezdése és az új Ptk. 2:52 §-a alapján - a per tisztességes lefolytatásának és a per ésszerű időn belül való befejezése követelményének megszegése, illetve a peres fél erre irányuló jogainak sérelme miatt indított perben előterjesztett keresetet azon az alapon utasította el, hogy ügyfelem a Pp. 136.§ (2) bekezdése

alapján kibocsátott perbeli bírósági meghagyással szemben rendelkezésre álló, a Pp. 136/A.§ (1) bekezdésében biztosított ellentmondás jogával határidőn belül nem élt. A jelen alkotmányjogi panasszal támadott bírósági eljárás - ezen belül különösen a Kúria Pfv.IV.20.601/2017/5 számú felülvizsgálati ítélete - ügyfelem kártérítés (sérelemdíj) iránti igényét tehát azért utasította el véglegesen, mert az eljáró bíróságok álláspontja szerint ügyfelem neki felróható mulasztásba esett azzal, hogy a Pp. 136.§ (2) bekezdése szerint kibocsátott perbeli bírósági meghagyás ellen a Pp. 136/A.§ (1) bekezdésében írt ellentmondással, mint egyetlen „jogorvoslattal” kellő időben nem élt. Ebből kitűnik, hogy a jelen alkotmányjogi panaszban alaptörvényellenesnek megjelölt, vagyis az Alaptörvény **XXVIII. cikk (1) bekezdésében** írt tisztességes eljáráshoz fűződő jogot sértő jogszabályi rendelkezések az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági perben – így különösen a Kúria Pfv.IV.20.601/2017/5 számú felülvizsgálati ítéletében - alkalmazásra kerültek.

Részletes érdemi indokolás

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Alaptörvény XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

b) Az alkalmazásból kizárni kért jogszabály, jogszabályi rendelkezés alaptörvényellenességének indokolása

Az alapvető alkotmányos alapjogokat biztosító modern jogrendszerek mellőzhetetlen garanciális alkotóeleme az, hogy a bíróságok és/vagy hatóságok (közhatalmat gyakorló, végrehajtható határozat hozatalára jogosult szervek) érdemi, így különösen ügydöntő határozataival szemben legalább egyfokú rendes jogorvoslati lehetőség minden esetben adott legyen, hiszen a határozatokat nem gépek, hanem emberek hozzák, és általános tapasztalat az, hogy emberi közreműködés esetén a tévedés lehetőségét nem lehet kizárni. Ugyanakkor az elkövetett tévedés kijavítható, illetve orvosolható, aminek eszköze a hatékony jogorvoslat, illetve az alaptörvények (alkotmányok) által biztosított hatékony jogorvoslathoz fűződő jog.

A jogorvoslati eljárás olyan eljárás, amelynek célja és rendeltetése az, hogy a sérelmezett intézkedést (határozatot) hozó bíróság által a félnek okozott jogsérelmet az alapintézkedést (alaphatározatot) hozó bíróságtól elkülönült, annak alá nem rendelt bíróság a saját eljárásában, az alapintézkedést (alaphatározatot) felülbírálva, és a jogsértést megelőző állapotot helyreállítva, megszüntesse.

A bírósági meghagyás elleni ellentmondás - mivel az ellenmondással a bírósági meghagyás jogszerűsége nem vitatható - ezzel szemben csak arra alkalmas, hogy a mulasztásba esett (az első tárgyalást szabályszerű idézés ellenére elmulasztó és a neki kézbesített keresetre írásbeli védekezést elő nem terjesztő, ugyanakkor a bíróság által megfelelő eljárásjogi kioktatásban részesített) alperes az illetékköteles ellentmondás útján elérje azt, hogy az elsőfokú bíróság az általa hozott bírósági meghagyás hatályát gyakorlatilag felfüggesztve - más bíróság eljárása nélkül - a per tárgyalására új határnapot tűzzön

akként, hogy a bírósági meghagyással összefüggésben felmerült perköltségek viselésére az alperest kötelezi.

Mivel a Pp. 136/A.§ (1) bekezdésében írt ellentmondásban a bírósági meghagyás jogszerűsége nem vitatható, a Pp. 136.§ (2) bekezdése alapján kibocsátott bírósági meghagyás az adott eljárásban **megdönthetetlen vélelmet** arra állít fel arról, hogy a bíróság által megfelelő eljárásjogi kioktatásban részesített alperes az első tárgyalást szabályszerű idézés ellenére elmulasztotta és a neki kézbesített keresetre írásbeli védekezést nem terjesztett elő. A bírósági meghagyás jogszerűségére vonatkozóan felállított, **megdönthetetlen vélelemből** következik az, hogy a bírósági meghagyás - legalábbis pro forma - jogszerű volt, tehát azzal összefüggésben az alperes jogsérelmet nem szenvedhetett el, és így - jogsérelem hiányában - más (az alapbíróságtól elkülönült, annak alá nem rendelt) bíróság által lefolytatható **jogorvoslati eljárásra nincs mód**. Nincs továbbá törvényes lehetőség arra sem, hogy a bíróság az általa kibocsátott bírósági meghagyást visszavonja, hiszen a bírósági meghagyás ítéleti hatályú, így ahhoz a bíróság a Pp. 227.§ (1) bekezdése értelmében kötve van.

A Pp. 136.§ (2) bekezdésében, illetve a Pp. 136/A.§ (1) bekezdésében a bírósági meghagyás jogszerűségére vonatkozóan felállított, **megdönthetetlen vélelem** nyilvánvalóan alaptalan, hiszen egyáltalán nem szükségszerű az, hogy a bírósági meghagyás kibocsátásának előfeltételeit vizsgáló bíróság nem követ el tévedést, vagyis - miként az alapul fekvő esetben is - előfordulhat az, hogy a bíróság úgy bocsátja ki a bírósági meghagyást, hogy annak egy, vagy több törvényi előfeltétele hiányzik, és/vagy a kibocsátott bírósági meghagyás lényeges alaki/tartalmi hibában, hiányosságban szenved.

A jelen esetben a bírósági meghagyás kibocsátásának **egyetlen törvényi előfeltétele sem** forgott fenn, éppen ezért a bírósági meghagyás (a Fővárosi Törvényszék illetékességi területén kívülre történő) kibocsátása jogszabálysértő volt, hiszen - **(1)** a Fővárosi Törvényszék illetékességének hiányán, és **(2)** a keresetlevél áttételének törvénysértő elmulasztásán túlmenően - ügyfelem vonatkozásában **sem (3)** a tárgyalási idézés, **sem (4)** a keresetlevél szabályszerű kézbesítése *mind a mai napig nem* történt meg, azaz **(5)** ügyfelem vonatkozásában **a perindítás hatálya nem állt be**, továbbá **(6)** a Fővárosi Törvényszék a felpereshez intézett nyilatkozattételi felhívásával ellenmondásba kerülve, jogellenesen figyelmen kívül hagyta a felperesnek az ügyfelem hirdetményi idézésére irányuló kérelmét, így **(7)** ugyancsak *elmaradt* ügyfelem alperesi jogaira és kötelezettségeire vonatkozó kötelező figyelmeztetés, tehát **(8)** ügyfelem neki fel nem róhatóan, objektíve *akadályozva* volt abban, hogy a felperesi kereset tartalmát megismerje, **(9)** a per első tárgyalásán megjelenjen és/vagy a felperesi keresettel szemben (írásbeli) védekezést terjesszen elő, továbbá **(10)** az alapper felperese - az ideiglenes intézkedés iránti kérelem elutasítása elleni fellebbezését elkésztetten visszavonva - a tárgyalási jegyzőkönyvből megállapíthatóan *nem* is kérte bírósági meghagyás kibocsátását, amely **(11)** a Pp. idevágó rendelkezése ellenére *nem* tartalmazott utalást arra, hogy a bírósági meghagyás ítéleti hatályú.

A bírósági meghagyás elleni ellentmondás ezen túlmenően csak a bírósági meghagyás jogerőre emelkedését és végrehajthatóvá válását gátolja meg, ugyanakkor arra alkalmatlan, hogy a fenti - a tisztességes eljárás követelményével ellentétes - jogsérelmeket orvosolja.

A bírósági meghagyáshoz képest párhuzamként hivatkozom a fizetési meghagyásos eljárásról szóló 2009. évi L. törvény (Fmhtv.) 32.§ (1) bekezdésére, mely szerint „ha a fizetési

meghagyást a kötelezett nem vette át, és ezért azt a Pp. 99. §-ának (2) bekezdése alapján kézbesítettnek kell tekinteni, a végrehajtható okirat kézbesítésétől számított tizenöt nap alatt a kötelezett ellentmondással élhet.” Az Fmhtv. tehát a kézbesítési vélelem beállítását követően ellentmondás hiányában jogerőre emelkedett fizetési meghagyás ellen – amennyiben annak alapján a kötelezettel szemben végrehajtási eljárás indul – lehetővé teszi az ellentmondást. Ennek jogpolitikai alapja az, hogy a fizetési meghagyásos eljárás a kötelezett szempontjából egy mozzanatú (egy eljárási cselekményt tartalmaz, mégpedig a fizetési meghagyás kötelezettnek történő kézbesítését, illetve a kézbesítés megkísérlését), ezért a fizetési meghagyással szembeni védekezés is egyetlen eljárási cselekményből (ellentmondásból) áll, amelynek elmulasztását a törvény enyhébben szankcionálja akkor, ha a fizetési meghagyást a kötelezett nem vette át, hiszen ebben az esetben a kötelezett nem ismerte meg azt az okiratot, amellyel szemben az ellentmondás jogát gyakorolhatta volna. Fontos, hogy az Fmhtv. akkor is biztosítja az úgymond „másodlagos” ellentmondás lehetőségét, ha a fizetési meghagyásra vonatkozóan a kötelezett nem terjeszt elő kézbesítési vélelem megdöntése iránti kérelmet, azaz nem igazolja a kézbesítés elmaradásával kapcsolatos vétlenségét.

Ezzel szemben a bírósági meghagyás ellen az az alapján megindult végrehajtási eljárásban „másodlagos” ellentmondást előterjeszteni nem lehet, még akkor sem, ha – miként a jelen esetben ez megtörtént – a bírósági meghagyást megelőző eljárásból a bíróság jogellenesen kizárta a kötelezettet, aki tehát sem a bírósági meghagyást megelőző jogcselekményekről, sem a bírósági meghagyás tartalmáról nem értesült. Az alaptörvény-ellenesnek állított jogszabályi rendelkezések alaptörvény-ellenessége tehát abból ered, hogy a jogalkotó a bírósági meghagyással szemben elmulasztott biztosítani olyan érdemi – a részletes indokolás b) pont 2. bekezdésében írt meghatározásnak megfelelő - jogorvoslatot, amellyel a bírósági meghagyás kibocsátásának törvényes előfeltételei (ezek megléte) és/vagy a bírósági meghagyás lényeges alaki/tartalmi követelményeinek fennállása vitatható lenne.

A Pp. 136/A.§ (1) bekezdésének - az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésbe ütköző - alaptörvény-ellenessége egyrészt a fentiekből, azaz abból fakad, hogy az ellenmondással a bírósági meghagyás jogszerűsége nem vitatható (nem támadható), és ennek folytán - a bírósági meghagyás elleni fellebbezés, illetve jogorvoslati eljárás lehetőségének hiányában - megdönthetetlen vélelem keletkezik arra nézve, hogy a bírósági meghagyás jogszerű még akkor is, ha a bírósági meghagyás kibocsátásának törvényes előfeltételei részben vagy egészben hiányoznak, és/vagy a kibocsátott bírósági meghagyás lényeges alaki/tartalmi hibában, hiányosságban szenved.

Másrészt - ugyancsak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésbe ütköző módon - a Pp. 136/A.§ (1) bekezdése alaptörvény-ellenes azért is, mert a bírósági meghagyás joghatálya (jogi sorsa) a joghatályos ellentmondás előterjesztését követően bizonytalan, ugyanis a Pp. 136/A.§ (1) bekezdése - *példának okáért az ideiglenes intézkedések esetében alkalmazandó Pp. 156.§ (8) bekezdésétől eltérően* - nem rendelkezik arról, hogy a bírósági meghagyás a joghatályos ellenmondás nyomán hatályát veszíti, vagy a bírósági meghagyást hatályon kívül kell helyezni.

Az ellentmondással érintett bírósági meghagyás hatályáról kizárólag a Pp. 136/A.§ (4) bekezdése rendelkezik, még hozzá akként, hogy a bíróság a korábbi meghagyást hatályában fenntartja, ha az alperes az ellentmondás alapján kitűzött újabb határnapot is elmulasztja, és írásban érdemi ellenkérelmet (Pp. 139. §) nem terjesztett elő. Minthogy hatályában fenntartani

a hatályon kívül helyezett bírósági meghagyást nem lehet (hatályában fenntartani csak az egyébként is hatályos bírósági meghagyást lehet, a hatályon kívül helyezett bírósági meghagyás hatálya legfeljebb *feléledhet*), az a bírósági gyakorlat, mely szerint a joghatályos ellentmondás nyomán a bírósági meghagyást hatályon kívül helyezik, nyilvánvalóan jogszabályellenes és téves. Ezen alaptörvény-ellenes jogi helyzetből az is következik, hogy a bírósági meghagyás ítéleti hatálya még abban az esetben is fennmarad, ha a bíróság a pert befejező ügydöntő határozatában a felperes keresetét részben vagy egészben elutasítja.

Egyéb nyilatkozatok

Nyilatkozom, hogy az indítványozó nem kezdeményezte a bíróságon az alkotmányjogi panasszal érintett bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Nyilatkozom, hogy az indítványozó nem járul hozzá személyes adatainak nyilvánosságra hozatalához.

Kelt: Budapest, 2018. június 29.

Tisztelettel

indítványozó jogi képviseletében

Dr. Palotás Csongor Ügyvédi Iroda

Dr. Palotás Csongor Ügyvédi Iroda

Dr. Palotás Csongor ügyvéd, gazdasági büntetőjogi szakjogász

Mellékletek:

- 1) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya
- 2) Székesfehérvári Törvényszék P.20.077/2016/7 számú ítélete
- 3) Fővárosi Ítéltábla 5.Pf.20.689/2016/6 számú másodfokú (jogerős) ítélete
- 4) Kúria Pfv.IV.20.601/2017/5 számú felülvizsgálati ítélete

